

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΕΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι... Δραχ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ... Δραχ. χρευσά 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρόπουλον δικηγόρον

Ὀδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ποῦ φέρεται ἡμῶς ἡ παραφροσύνη τῶν Τούρκων) — Ἡ νέα φάσις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος (Δὲ διακοινώσεις τῆς 24 καὶ 27 Μαΐου 1910) — Τὰ ἐν Σμύρῃ ἐκτροπα. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Κύπρος (Τὰ παρὰ τὴν Κωνσταντινὴν κατὰ τοῦ φόρου ὑποτέλειαν). — Τὸ ὑπόμνημα τῆς κρητικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν Δυνάμει. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 Ἰουνίου 1910.

Φερόμεθα ἐκεῖ, ὅπου δὲν ἐπιθυμοῦμεν, διότι τὰ πράγματα πολλὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν ἀνθρωπίνων διαθέσεων.

Οἱ Τούρκοι ἀπὸ ἐξακοσίων ἐτῶν μεταπηδῶντες εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἔμειναν ἀναλλοίωτοι καὶ διετήρησαν γνησίως τὰς ἀσιατικὰς τῶν παραδόσεις. Περίτρομοι πρὸ τῶν ἰσχυρῶν γίνονται ἰταμοὶ καὶ αὐθάδεις πρὸς τοὺς ἀδυνάτους· μετὰ μοιρολατρικῆς ἀπαθείας ἀνεχθέντες τὴν ἐπικύρῳ τῆς ἀπαγωγῆς τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ εὕρισκον προτεταμένους τὰς λόγχας Ἀστριακῶν ἄμα καὶ Βουλγάρων, ἐξάνεστησαν κατὰ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης, ἣς οἱ νόμιμοι δεσμοὶ πρὸς τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ἦσαν πολλοὶ ἀσθενέστεροι ἢ οἱ δεσμοὶ τῶν χωρῶν, ἃς ἤρπασαν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Βουλγαρία, διότι τὴν ἐννοσιν ταύτην δὲν ἠδύναντο ἀμέσως νὰ ὑποστηρίξωσιν Ἑλλάς καὶ Κρήτη διὰ λογῶν καὶ τηλεβόλων.

Τὸ καταπληκτικὸν πολιτικὸν λάθος τῶν Τούρκων δὲν ἐγκρίνεται εἰς τὸ ἐξάνεστησαν ἀπλῶς κατὰ τῆς ἐνώσεως. Ἀπαυθαριζόμενοι ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἀδυναμίας τῆς Ἑλλάδος ἐξήτησαν πολλὴν πλὴν τῆς ἀντήσεως τῆς ἐνώσεως· ἀπήτησαν τὴν ὀπισθοδρόμησιν καὶ ἐπέδωξαν νὰ ἀναγκασθῶσιν τὸν ῥόον τῶν πραγμάτων, εἰς ὃν βαθεῖαν ἐχάραξαν τὴν κοίτην γεγονότα ἱστορικῶς, ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἀδιάγραπτα, ἅτινα δι' αὐτὸ τοῦτο ἠναγκάσθη καὶ αὕτη ἡ πανίσχυρος Εὐρώπη καὶ μετὰ τὴν πολεμικὴν ἀτυχίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐπισήμως.

Δὲν ἠδυνήθησαν οἱ Νεότουρκοι ἐν τῇ μέθῃ τοῦ εὐκόλου κατὰ τῆς ἀπολυταρχίας παμβδελύκτου τυράννου ὁριζήσαντες τὴν καὶ τῶν ὑστεροβόλων παιάνων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ τῶν ἡμιστὰ ἀφιλοκερδῶν ἐνθαυρύνσεων ἐνίων κυβερνήσεων νὰ διαγνώσωσιν, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ἀδυναμία τῆς Ἑλλάδος καὶ Κρήτης περιεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀδιαπεράστου ἀσπίδος τοῦ ἱεαίου τοῦ κεκτημένου ἐξ ἀτελευτήτων ἀγώνων, ἦν Ἑλλάς καὶ Κρήτη ἦτο ἀδύνατον νὰ παραιτήσῃ καὶ νὰ γίνωσι ριψάσπιδες.

Ἀκριβῶς τοῦτο ἤξισαν οἱ Τούρκοι καὶ τοῦτο ἀξιοῦσιν, ἐχώρησαν δὲ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ταύτας μέχρι τοσοῦτου, ὥστε κατέστησαν ἀδύνατον τὴν ὑποχώρησιν τῶν.

Οὕτω κατεστάθη παντελῶς ἀσυμπίδαστος ἡ ἀντίθεσις συμφερόντων καὶ δικαίων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, προήγαγε δὲ τὴν ἀντίθεσιν ταύτην εἰς τὴν δευτέραν αὐτῆς φάσιν ἡ ἀφελοςφάντης καὶ ἐμπειρικὴ προσπάθεια τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας νὰ θεραπεύσῃ τὰ ἀθεράπευτα, οἱ δισταγμοὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀμοιβαίων ἐδῶν προερχόμενοι τῶν κυβερνήσεων, ἡ χυδαία πάλῃ τῆς κοινῆς πλεονεξίας, ἥτις ἀπέβη ὡς γνῶμων τῆς διπλωματικῆς πορείας ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης ἀπὸ μιᾶς πεντηκονταετίας.

Ἀλλὰ τῆς ἐνόπλου τῶν ὑλικῶν συμφερόντων βίας τὸ κράτος εἶναι πάντοτε πρόσκαιρον ἐν τῷ ἀτελευτήτῳ χρόνῳ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἡρέμα καὶ καταπατούμενον καὶ εἰς τὴν σιγὴν νομιζόμενον θανάτου καταναγκαζόμενον τὸ δίκαιον ὑποσκάπτει μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ κολοσσαῖον οἰκοδόμημα τῆς βίας καὶ ἐκπληκτος τότε ἡ ἀνθρωπότης βλέπει αὐτὸ σεισμένον ὑπὸ ἀοράτου δυνάμεως καὶ ἐντρομος ἀκούει τὴν παταγώδη γδοῦπον τῶν πιπτόντων λίθων καὶ σιάνων καὶ κεράμων καὶ σιδήρων καὶ ἐκ τοῦ τρομεροῦ ἐκείνου ὄγκου δὲν εἶναι ὁρατὰ ἢ τὰ φύρδην μίγδην οἰκτρῶς κατακείμενα εἰρεπία καὶ ἡ ἐξανουμένη κόνις.

Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι πρὸ τοιοῦτου θεάματος θὰ παραστῇ ἡ Εὐρώπη, καὶ ὡς Ἑλληνες χαί-

ρομεν χαρὰν θαυτάτην, ὅτι ἡ τύχη ἐστρατηγήσῃ καλλίον τῆς ἡμετέρας προνοίας καὶ ἄγει ἡμῶς σήμερον ἐκόντας ἄκοντας ἐπὶ τοῦ σταδίου, ἐπ' οὗ εἴτε νικῶντες εἴτε ἡττώμενοι, εἴτε θριαμβεύοντες εἴτε πίνοντες ἀείποτε ἐδοξάσθημεν, διότι αἱ ὁ ἡμέτερος ἀγὼν ὑπῆρξεν ἀγὼν δικαίου καὶ ἀληθείας καὶ ἡμερώσεως.

Οὐδεὶς λαὸς ἐπολέμησεν ὅσους πολέμους διεξήγαγε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος· διότι οὐδεὶς λαὸς ἐξῆσεν ὅσον ἡμεῖς ἐξήσαμεν. Διὰ τοῦτο οὐδεμία φυλὴ ἐδιδάχθη ἀλγεινότερον τὴν φρίκην τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀπερίγραπτα δεινὰ του, μείζονα καὶ φοικαλεώτερα ἔτι, διότι οἱ πόλεμοι ἡμῶν οἱ ἀκατάπαυστοι διεξήχθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ βαρβάρων λαῶν, ὧν ἡ περισσότερος ἀπανθρωπία καὶ ἀγριότης ἡρῶμεν εἰς τὸ παντελὲς τὰς περικαλλεῖς ἑλληνικὰς χώρας. Πρὸς τοιοῦτον λαὸν ἔχομεν καὶ πάλιν νὰ πολεμήσωμεν, κατὰ ποῖον δὲ τρόπον θὰ προσεγγίσωμεν πρὸς ἡμᾶς πολεμοῦντες οἱ Τούρκοι, δεικνύουσιν ἥδη αἱ ἐνοπλοὶ ἀνδραγαθίαι τῶν τουρκικῶν ὄχλων ἐν Ἰόππῃ, Ἀδραμυτίνῃ, ἐν Σμύρῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ, ἀπανταχοῦ τῆς κατηραμένης αὐτοκρατορίας. Διὰ τοῦτο ἀφρονέστατος ἀνθρώπων εἶναι ὁ ἐν εὐκόλῳ τῇ καρδίᾳ προτρέπων πρὸς τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τοῦ ἀφρονεστάτου ἔτι ἀφρονέστερος εἶναι ὁ νομίζων, ὅτι ἀρκεῖ νὰ θέλῃ καὶ ὁ πόλεμος ἀποσοβῆται. Διότι οἱ πόλεμοι εἰς ἔθνη, ὡς τὸ ἡμέτερον, ἅτινα δὲν φιλοδοξοῦσιν ἀρπαγὰς, ἐπιβάλλονται ἐξῶθεν χωρὶς νὰ εἶναι ἐπιθυμητοὶ οὐδὲ τὸ παράπαν, ὡς ἐπιβάλλονται αἱ τραχειοτομίαι εἰς τοὺς κινδυνεύοντας τὸν ἄμεσον ἐξ ἀσπυρίας θάνατον, ὡς ἐπιβάλλονται αἱ δδυνηρόταται ἐγχειρήσεις εἰς τοὺς ἀπειλούμενους ὑπὸ τῆς γαγγραινῆς.

Βαθύτατα συνειδότες τὰ κακὰ τοῦ πολέμου ὑπεμείναμεν πολλὰ καὶ συνετῶς φερόμενοι πρέπει νὰ ὑπομεινόμεν καρτερικοὶ ἔτι πλεότερα. Ἀρεθώμεν, ὥστε ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος τῶν ἐκ τῶν ὕβρεων καὶ τῶν αὐθαδειῶν τῆς βίας πικριῶν νὰ ἐγγύσῃ τὸν μυελὸν τῶν δστέων μας. Ἀλλ' ἀτάραχοι καὶ κυβερνήσεις καὶ ἰδιῶται μὴ λησμονήσωμεν μὴδ' ἐπὶ στιγμὴν μίαν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, τύχῃ δ' ἀγαθῇ, ὁλόκληρος καὶ ὅχι τὸ βασίλειον μόνον, φέρεται ἐκκοῦσα ἄκουσα ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς, ἐν ἣ ἐδίδαξε διὰ τοῦ αἱματός της πῶς λύονται αἱ περιπετειώδεις τῶν τραγῳδιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, αἵτινες καλοῦνται μὲ τὰ ἄλλα, λιτὰ καὶ ἀβρὰ δνῶματα Δικαιοσύνης, Ἐλευθερίας, Ἀληθείας, Καλόν, ἀλλ' αἵτινες βρέχονται μὲ δάκρυα καὶ ἀνευφημοῦνται μὲ στεναγμούς καὶ γόους. Κυβερνήσεις καὶ ἰδιῶται πρέπει ἀτενῆ νὰ ἔχωσι τὴν προσοχὴν τῶν πρὸς τὰ σύνορα. Κυβερνήσεις καὶ ἰδιῶται πρέπει νὰ ἀρχίσωσι συνειθίζοντες εἰς τὴν γνῶμιν τῶν πραγμάτων, ἥτις εἶναι ἰσχυρότερα τῆς γνῶμης τῶν ἀνθρώπων, ὅτι συνειθίσαι εἴτε ἀναθεωρητικαί, εἴτε συντακτικαί, ἐνδέχεται νὰ καταστῶσι πόθοι ἀφιλοδόξων σπουδαρχῶν, ματαιοπνημάτων διεφθαρμένου λαοῦ, οἷος δὲν εἶναι ὁ ἑλληνικός, καὶ ὅτι ἀντὶ ἐκλογικῶν ἀγώνων οἱ Τούρκοι, ὅργανα ἀβουλᾶ τῆς πανσόφου Προνοίας, καλοῦσιν ἡμᾶς εἰς τὰ εὐγενῆ ἀγωνίσματα περὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν ἢ ἐκείνων, εἰς τὰ ἀγωνίσματα, ἅτινα πίπτουν ἐνεκαίνειν ὁ ἀθάνατος τελευταῖος Κωνσταντῖνος, ἅτινα ἀνέλαβον ἔπειτα οἱ ἡρώικοι καὶ μεγάθυμοι ἀγρόται καὶ ναῦται, ἅτινα καταγλαύουσιν ἀδιάκοπα τῆς Κρήτης τὰ λεοντόθυμα τέκνα, ἅτινα ὁ θεὸς εὐδοκεῖ νὰ τεμαχίσωμεν σήμερον.

Πρὸς τὰ ἀγωνίσματα ταῦτα ὑπάρχει εὐρύς χώρος καὶ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἀφιλόπατρις δὲ θὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἕλλην ἢ τοῦλάχιστον ἐθελότυφος, ὅστις κατὰ τὴν ὑστάτην ἐκείνην ὥραν θὰ ζητῇ ἄλλος νὰ δώσῃ αὐτῷ τὸ δπλον. Διότι ὁ ἀγὼν ὁ ἐπικείμενος εἶναι ἀγὼν περὶ τοῦ παντός, ἰσως δὲ καὶ κατὰ πάντων τῶν ἱστορικῶν ἡμῶν πολεμίων.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Αἱ προσφάται διακοινώσεις τῶν ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ
Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν οἱ ἐν Χανίοις Πρό-

νοὶ τῶν Προστατίδων Δυνάμειν ἐπέδωκαν πρὸς τὴν κρητικὴν κυβερνήσιν γαλλιστὶ συντεταγμένην τὴν ἐπομένην διακοινώσιν ἔχουσιν ἐν μεταφράσει οὕτω:

«Οἱ γενικοὶ Πρόξενοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Ῥωσίας καὶ ὁ διευθύνων τὸ γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἰταλίας κατ' ἐντολὴν τῶν οἰκείων κυβερνήσεων λαμβάνουσι τὴν τιμὴν νὰ ποιήσωσι τῇ ἐτελεστικῇ ἐπιτροπῇ τὴν ἐπομένην δέλωσησιν:

«Αἱ Προστατίδες Δυνάμεις ἐπιστῶσι τὴν προσοχὴν τῆς Ἐτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κρήτης περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ μὴ χιθῶσι τὰ δίκαια τῆς μουσουλμανικῆς μειονότητος. Δὲν θὰ ἀνεχθῶσιν ἰδίᾳ, ὅπως οἱ Κρήτες ὑπάλληλοι οἱ εἰς τὴν μουσουλμανικὴν θρησκείαν ἀνήκοντες παρακλυθῶσι νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των ἢ στερεθῶσι τοῦ μισθοῦ των ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι δὲν ὤμοσαν τὸν ὅρκον πίστεως, ὃν ἀξιοῖ ἡ μειονότης.

Τραχυτέρα τῆς διακοινώσεως ταύτης ἐπεδόθη τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἡ ἐπομένη ἔχουσα κατ' ἀκριβὲς ἐκ τῆς γαλλικῆς μεταφράσιν οὕτω:

«Οἱ γενικοὶ Πρόξενοι τῆς Γαλλίας, τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς Ῥωσίας καὶ ὁ διευθύνων τὸ γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἰταλίας κατ' ἐντολὴν τῶν κυβερνήσεων των ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωσι τῇ Ἐκτελεστικῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Κρήτης, ὅτι, ἐν ἡ κρητικῇ συνέλευσις ἐπαναλαμβάνουσα τὰς ἐργασίας αὐτῆς μὴ δεχθῇ τὸν πρεσβεύοντα τὸ μουσουλμανικὸν δέγμα ἀντιπροσώπου χωρὶς νὰ ἀπαιτηθῇ παρ' αὐτῶν ὅρκος ἐναντίως πρὸς τὰ αἰσθητά των, αἱ τέσσαρες Προστατίδες Δυνάμεις θὰ ἀπεβλέψωσι πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῶν κρηθρομένην πρόχειρον ἐνέργειαν, ὅπως ρυθμίσωσι τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν».

Ἡ δευτέρα αὕτη διακοινώσις ἐσχυρίσθη δυσμενέστατα ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλ' ὁ ψυχραίμως ἐξετάζων αὐτὴν πείθεται, ὅτι ἀποτελεῖ εὐσχημον ἀφορμὴν διεξόδου ἀπὸ τῶν δυσχερειῶν, εἰς ἃς ἐνέβαλον αὐτοὺς οἱ μωροὶ Τούρκοι ἀπαιτῶντες, ὅτι δὲν εἶναι φύσει δυνατὸν νὰ γίνῃ καὶ ἀπειλήσαντες ὅ,τι θὰ ἦγεν αὐτοὺς ἀσφαλῶς εἰς τὴν καταστροφὴν των καὶ εἰς τὸν κίνδυνον τῆς αἰ ἐπιφύου γεννητῆς συρρέξεως.

Ἰσχυρῶς κρατεῖ, ὅτι ἡ διακοινώσις αὕτη ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον κατόρθωμα τῆς γαλλικῆς διπλωματίας καὶ ἡ μόνη χάρις, ἣν ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν τριῶν ἄλλων ὑπὲρ τῶν πολυθελήτων δι' αὐτὴν Τούρκων, ἐν μέρει δὲ καὶ ἱκανοποίησις τῆς τρωθείσης αὐτῆς φιλοτιμίας ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ριζικωτέρων, ἀλλὰ οἰκτροτέρων καὶ ἐπικινδυνότερων ἀνθελληνικῶν προτάσεων τῆς.

Ἰσχυρῶς οἱ φρονούντες, ὅτι ἐκ τῆς διακοινώσεως ταύτης θὰ ἐπωφεληθῶσιν οἱ Τούρκοι, ὅπως ἀνακρούσωσι πρύμναν καὶ ἐγκαταλίπωσι τὰ συλλαλητήρια, τοὺς ἐμπορικὸς ἀποκλεισμούς, τὰς ἀπειλὰς πολέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς ὅλας ἐναντία πράγματα· χρόνος μόνον θὰ παρέλθῃ· εἰς ἡ δὲ τὸ πολὺ μῆνες. Ἡ κρητικὴ κυβερνήσις ὑποχωροῦσα πρὸ τῆς ἀδιαλλάκτου ἀξιώσεως τοῦ λαοῦ τῆς νήσου ὁλοκλήρου νὰ μὴ γίνωσιν οἱ μουσουλμᾶνοι πληρεξούσιοι δεκτοὶ ἀνεύ ὁρκου θὰ ἀναβῇ τὰς ἐργασίας τῆς συνέλευσεως ἐπὶ μακρότερον ἔτι διάστημα. Ἀλλὰ καὶ ὁ χρόνος οὗτος θὰ παρέλθῃ καὶ τὸ αὐτὸ ζήτημα καὶ ἀνακύψῃ ἀπ' ἐαυτοῦ. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ὑποδαυλιθεὶς τουρκικός ὄχλος θὰ πεισθῇ, ὅτι οὐδὲν ἐκερεθῇ ἐν Κρήτῃ καὶ οἱ Νεότουρκοι ἀντιδρῶντες θὰ ἐκτραπῶσι καὶ πάλιν εἰς τὰς μανικὰς παραφροσὰς, αἵτινες θὰ σημάτωσιν ἀφεύκτως τὸ τέλος τῆς Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ. Ἐνδέχεται μάλιστα αἱ παραφροσὶ αὗται νὰ ἐκδηλωθῶσι ταχύτερον ἢ ὅσον προβλέπεται.

ΤΑ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΚΤΡΟΠΑ

Βάρβαροι σκηνὰί βίας. — Ἀπελὴ κακοποιήσεως τοῦ γραμματέως τοῦ γενικοῦ προξενείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνταποκριτῆς τῆς «Ἑστίας», ὡς ἐξῆς περιγράφει τὴν παρελθούσαν Πέμπτην γενόμενα ἐν Σμύρῃ.

Κατόπιν τῶν ληφθειῶν πρὸ ἡμερῶν ἀποφάσεων, ἀπὸ πρώτας χθὲς οἱ ἐνταῦθα Τούρκοι καὶ τὰ ἄλλα τοῦ Κομιτάτου ὅργανα προσεκρούσαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ πάντας Ἑλληνικοὺς, πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν, περὶ ὁλοῦς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, ἐπέβαλον εἰς τοὺς Ἑλλήνας καταστηματαρχὰς διὰ τῆς βίας νὰ κλείσωσι τὰ καταστήματά των.

Ὁ Γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ποιὲν ἐπένευ ἀμέσως παρὰ τῷ ἀναπληρωτῇ τοῦ ἀπουσιάζοντος Διοικητοῦ, ὅστις τὸν καθυσήχασε διαβεβαιώσας αὐτόν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ σοβαροῦ τινος, ὅτι

ἐδόθησαν ἤδη αἱ κατάλληλοι διαταγαὶ καὶ οἱ φόβοι διαταράξεως τῆς τάξεως οὐδεὶς ὑπάρχει.

Παρὰ πάσας δυνὰς ταύτας τὰς ὑποσχέσεις, οὔτε εἰς κἄν χωροφύλαξ εἶχε σταλῇ πρὸς προστασίαν τῶν Ἑλλήνων καταστηματαρχῶν ἀντιθέτως οἱ Τούρκοι ἐπείθεσαν καὶ ἐτραυμάτισαν, ἀκινδύνως ἐντυχῶς, δύο ἐκ τῶν ἀποπειραθέντων ν' ἀντιτάξουν ἀγροῦν.

Καὶ ὑπῆρξε τοιοῦτος ὁ πανικός ὁ ἐκ τῶν ἐν ἀλαλαγμῷ περιτρεχόντων Τούρκοι, ὥστε ἐκλείσθησαν καὶ πολλὰ καταστήματα ἄλλων ξένων ἐπηκόων.

Ὁ κ. Ποιὲν, εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποίου περιήλθον τὸ γενόμενον, σπεύσας αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλλήνων ἐπηκόων, ἐπεμψε τὸν πρώτον γραμματέα τοῦ προξενείου κ. Διάτην εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ διοικητοῦ, ὅπως ἀναγγεῖλῃ τὰ λαβόντα χόφον καὶ διαμαρτυρηθῇ, διότι δὲν ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα.

Ὁ κ. Διάτης, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς Διοικήσεως, διήλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπ' ἀμάξης, συνοδευόμενος πάντοτε καὶ ὑπὸ τοῦ καθέως, προτρέπων τοὺς Ἑλλήνας ν' ἀνοίξουν τὰ καταστήματά των. Ἐκεῖ δμως ἐπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους Τούρκοι, διαμαρτυρομένων διὰ τὸ ἀνοιγμὰ τῶν Ἑλληνικῶν καταστημάτων.

Ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου ἐσώθη τῇ ἐγκαίρῃ παρεμβάσει δύο χωροφυλάκων. οἵτινες καὶ συώδισαν αὐτόν, ἐπιβάντες τῆς ἰδίας ἀμάξης, μέχρι τοῦ προξενείου.

Εἰς τὸν νομαρχεῖον φαίνεται, ὅτι ἐγένοντο διαδήματα καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων προξένων.

Περὶ τὴν ἐσπέραν ἐξεδόθη διαταγὴ τοῦ νομαρχεῖοντος κατὰ τοῦ ἀρξαμένου ἀποκλεισμοῦ, παρηγγέλλοιτο δὲ καὶ πάντες οἱ ἔμποροι ν' ἀνοίξουν τὰ καταστήματά των, τῆς Διοικήσεως ἀναλαμβάνουσας τὴν ἐνθύνῃν διὰ τὴν τάξιν καὶ ὑποσχομένης ἀστυροὺν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων τῶν χρεοσυνῶν σκηνῶν.

Ὁ Ἕλλην πρόξενος διεμαρτυρήθη καὶ διὰ ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Προξενείου.

Πράγματι σήμερον ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός περιωρίσθη, ἡ δὲ τάξις ἀποκατεστη πλήρης.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΛΟΙ

Τὰ ἐν Σμύρῃ. — Ὁ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Τουρκίας ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ ἀπόπειρα τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου, ὅπως ἐφαρμογὴ τῶν ἐμπορικῶν ἀποκλεισμῶν, τὸν ἐν Πόντῳ ἰδίᾳ τιθέντα εἰς χορὴν, καὶ ἐν Σμύρῃ διὰ τοῦ μουσουλμανικοῦ ὄχλου τῆς πόλεως ταύτης καὶ πλήθους κακοποιῶν φανατῶν τουρκοκρητῶν, ἐναυάγησε μεγαλοπρεπῶς πρὸ τῆς ἀνδρικής στάσεως τοῦ γενικοῦ ἑλληνικοῦ Προξενείου. Τὰ κατὰ τὴν Πέμπτην συμβάντα περιγράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ. Τὴν δὲ Παρασκευὴν ὁμοῦς τουρκοκρητῶν ἐν θορυβῷ περιερχόμενος τὴν προκυμαῖαν ἤπειλει βίαν κατὰ παντός, ὅστις θὰ ἀπειρεῖτο νὰ ἐπιβίβῃ ἐπὶ δά- τας ἢ νὰ φορτίσῃ ἐμπορεύματα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ λιμένι ἑλληνικῶν πλοίων. Ἀλλ' Ἑλλήνες φορητοὶ ἦσαν παρὰ ταῦτα εἰσίοιμοι νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν φόρτωσιν καὶ ὁ Ἕλλην Γεν. Πρόξενος κ. Ἀρμάνδος Ποιὲν ἀποφασισμένος νὰ ἀγροῖ τοὺς ἀγρόφους καὶ βαρβάρους νόμους τοῦ τουρκοκρητικοῦ κομιτάτου διέταξε τὸν α' γραμματέα τοῦ Γεν. Προξενείου κ. Σ. Διάτην νὰ ὑποδοχθῇ πάση δυνάμει τὴν προσπάθειαν τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων. Ὁ κ. Σ. Διάτης, νέος θερμογρὸς καὶ ἀνδρικός ἐκτελεστής τοῦ καθήκοντος, ἐπέβη φορηγίδος πλήρους ἐμπορευμάτων καὶ κατηνύνητο εἰς ἀμύλοισιν τῆς Ἰαννελλήνου Ἐταιρείας, εἰς ὃ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ φόρτωσις. Οἱ τουρκοκρητῆς ἐξέμνησαν καὶ ὤρμησαν κατὰ τῆς φορηγίδος, ἀλλ' ὁ κ. Διάτης ἐξαγαγὼν τὸ πολυκράντον τοῦ ἐνυποβύθλους τοῖς εἰς τὸν αἶρα πρὸς ἐκφορῆμόν. Οἱ τουρκοκρητῆς ἰδόντες, ὅτι ἀκινδύνως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἐμποδίσωσι τὴν φόρτωσιν διατάμησαν. Συγχρόνως ὁ κ. Διάτης ἀποβίβασθαι εἰς τὴν ἑρῶν ἐπένευ εἰς τὸ διοικητήριον πρὸς τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ νομαρχοῦ, ὅστις καὶ ἐδωκεν αὐτῷ ὡς συνοδὸν ἀστυνόμον λαβόντα τὴν ἐντολὴν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν φόρτωσιν, ἥτις καὶ ἐγένετο τῷ ὄντι καὶ τὸ πλοῖον κατώρθωσε νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν του.

Ὁ κ. Ποιὲν τὴν ἐπιστῶσαν ἐπένευ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστρέφοντα νομαρχὴν καὶ εὐχαριστήσῃ αὐτόν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν παρασχεθεῖσαν ἀστυρομήν κατὰ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ. Ὁ νομαρχὴς, ἀνὴρ, ὃς μανθάνομεν, πεπολιτισμένος, κεκτημένος δὲ ἀκούσαν πολιτικὴν δύναντιν, ὥστε νὰ περιφρονῇ τὰς βροβὰρους διαταγὰς τοῦ κομιτάτου, διεβεβαίωσε τὸν Γεν.

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ
33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα Αριθ. Τηλεφώνου 248
«ΣΑΜΑΝΚΟ» (SAMANCO)

Εν Αθήναις τῇ 31 Ἰουνίου 1910	
ΑΘΗΝΑΙ Π. Μ.	
Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ.	97. —
» Ἐθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ.	104. 1/2
» Σιδηροδ. Μεταλλ. 3 1/2 %.....	431. —
» Σιδηροδ. Ἐθνικ. Τραπεζῆς 3 1/2 %.....	102. 1/4
» Σιδηροδ. Ἐθνικ. Τραπεζῆς 4 1/2 %.....	194. —
» Σιδηροδ. Ἐθνικ. Τραπεζῆς 5 1/2 %.....	435. —
Μετοχ. Ἐθνικ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος.....	3907. 1/2
» Τραπεζῆς Ἀθηνῶν.....	125. 1/2
» Ἀνατολ. Τραπεζῆς.....	131. 1/4
» Ἐμπορικῆς.....	99. —
» Κρήτης.....	131. —
» Σιδηροδ. Ἀθην.-Πειραιῶς.....	3. 9. —
» Σιδηροδ. Θεσσαλίας.....	128. —
» Πελοποννήσου.....	75. —
» Διαχ. Δημοσ. Προσόδων.....	343. —
» Ἑλλ. Πτυχιότοισιν.....	97. —
» Ἑλλ. Ἐταιρ. Μεταλλείων.....	28. 1/2
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀνατολ. Τραπεζῆς.....	122. —
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀνατολ. Τραπεζῆς.....	101. 3/4
» Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.....	51. 3/4
» Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.....	88. —
» Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.....	197. —
» Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.....	32. —
ΛΟΝΔΙΝΟΝ Π. Μ.	
Consols.....	82. 7/16
Hellenique 1881 5 %.....	51. 1/2
Monopole 4 1/2 %.....	49. —
Rente 4 1/2 %.....	38. —
ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Μ.	
Rente Française.....	Fr. 98. 92. 1/2
Banque d'Albènes.....	126. —
Chemin de fer Péloupon-.....	128. 74. —
» Thessalie.....	74. 128. —
Electricité.....	103. —
Laurium.....	52. —
Change sur Londres.....	25. 26 1/2
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Π. Μ.	
» Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907..... Δρ.	99 9/16 — 100 —
» Ἀθηνῶν.....	25. 22 1/2 — 25. 27 1/2
» Βελγίου.....	124. — 124. 1/2
» Βιέννης.....	104 1/4 — 104 1/4
Εἰσφορά.....	20. —
Αἶμα Ἀγγλίας.....	25. 15. 25. 22 1/2

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ».

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούσης Ἰουλίου εἰσερχο-
μένου τοῦ «Ἀγῶνος» εἰς τὸ ἐνδέκατον αὐτοῦ
ἔτος, παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι αὐτοῦ ἀνα-
γνώσται οἱ στέργοντες τὴν πορείαν αὐτοῦ καὶ
θέλοντες νὰ τὸν ἐνισχύσωσιν εἰς αὐτὴν νὰ
προκαταβάλωσιν τὴν συνδρομὴν των ἐξασφα-
λίζοντας οὕτως εἰς τὴν σύνταξιν του τὴν ἀπε-
ρίσπαστον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ κύριον ἔργον τῆς.

οἱ ἑλληνικοὶ πόλεις ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλῇ ἡγε-
μώθησαν καὶ ἡ τορκικὴ βαρδορὸντες ἐδούσα πρό-
χειρα τὰ παραδείγματα ταῦτα, ὥστε εἶχεν ἀνάγκην
παραδειγμάτων, ἀπὸ τῆς ἡμῶς διὰ νέων διωγμῶν.

Ταῦτα μελετῶσα ἡ ὑγιὴς συνείδησις τῆς ἡμετέ-
ρας κοινωνίας ἔμενεν ἀπαθὴς εἰς τὸς ἀβδουρδικὰς
προσχετὰς πρὸς παληγορικὴν δεξίαν τοῦ Ἀνα-
κτοῦ, ἵνα μαρτυρῇ οὕτω τὴν χαρὰν τῆς ἐφ' οἷς
ἐπρόκειτο ὁ βασιλεὺς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἔχοντες
πρόθυμον τὸν λίσαντον ἔχοντες ὡσαύτως εὐκολον
καὶ τὴν ὕδριν, δὲν ἀγαπῶσι δ' ἀληθῶς οὕτε τὸν
βασιλεῖα, οὕτε τὸν λαὸν παραινούντες πρόξεις, οἷτι-
νες ἀρμόζουσιν εἰς θριάμβους καὶ θριάμβους οὐδένα
κατηγγόμεν, ἀπ' οὗ ἐξακολουθοῦμεν στρέφοντες
τὰ ὅλα πρὸς τὸν γρόνον γέγονος βαρδάρου.

Εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, ὡς
εἰς πατέρα καὶ τέκνα, ἐπιβάλλεται ἀντὶ λαῶν ἐθε-
λοδούλων νὰ ἐξείσωσιν μετ' ἀμοιβαίας ἀφοσίω-
σεως καὶ ἀμοιβαίας πίστεως, ἀλλὰ καὶ εὐκρινείας
ἀμοιβαίας, τὴν κατάστασιν τοῦ οἴκου, ὅστις στεγά-
ζει ἀμφοτέρους, νὰ εὐρωσι ποῦ ὑπάρχει ὁ γυμνῇ,
ὅπως τὴν ἐπαυροῦσιν, ποῦ οὐχία, ὅπως τὸ
συνοφίλῃσι, ποῦ πῶσις κερμάτων καὶ λίθων, ὅπως
ἀντικαταστήσωσι, ποῦ κοίταμα ἀποπερὸν, ὅπως
ἀνακοινώσωσι καὶ ἀποκαταστήσωσι τὸν οἶκον τοῦ-
τον ἀπρόσβλητον ἀπὸ τῶν θυελλῶν καὶ ἀμάχητον
ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσεων, ὡς ἐπρόσαν βασι-
λεὺς καὶ λαὸς τῶν Βλῆγων, λαὸς καὶ βασιλεὺς τῶν
Βουλγάρων. Καὶ θὰ ἴδωμεν τὸν οἶκον τοῦτον
ἀδιάσπαστον καὶ στερεὸν καὶ περιλαμβάνοντα ἐν αὐ-
τῷ νῦν ἢ ἐν ἀμυστήτῳ μέλλοντι τοὺς Κρήτας
τοῦλάχιστον τοὺς χειμωζομένους, ἱκανὸν νὰ δεχθῇ
μετέπειτα καὶ τὰ ἄλλα τέκνα τῆς φυλῆς, αἷνα
παραδέρωνται αἱ καταιγίδες τῶν διωγμῶν, τότε
ἔχομεν καιρὸν διὰ τύματα καὶ λαχὰς καὶ ἀνευφη-
μίας.

Ἐξ ἴσου ἀξιοκατάκριτοι, δὲς δ' εἰπεῖν καὶ ἀκα-
τολόγητοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὃν ἀφύπνισεν τὴν φιλαρ-
χίαν ἢ ἐπ' ἀνόδου τοῦ βασιλεῦς, καὶ οἷτινες οὕτε
ὅτι, ἵνα ἀκούσωσιν, ἔχουσιν, οὕτε ὅματα, ἵνα βλέ-
πωσιν, οὕτε νοῦν, ἵνα νοῶσι, τί περὶ τὸν ἑλληνι-
σμὸν ἐπιτελεῖται σήμερον, εἰς ποίους κινδύνους εἰ-
ναι οὗτος ἐκτεθειμένος καὶ εἰς οἷους ἀγῶνας προ-
καλεῖται καὶ ὃν ἄλλο τι δὲν περισπᾷ τὴν μέριμναν
ἢ τὸ πῶς νὰ ἀνέλθωσιν εἰς τὴν ῥαχὴν, τίνος εἴ-
δους ἐκλογὰς πρέπει νὰ ἐνεργῇ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς
ἵνα σωθῇ τὸ περιλάλητον σύνταγμα, ὅπερ ὡς ση-
μαῖαν ἔστι ἐπὶ ἐκκοσμητικῶν δ' ἀνελκυστικῶν,
ἵνα καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖ, ὅπου αὐτὴ κα-
τήντησε σήμερον. Φιλοδοξοῦσι, φαίνεται, οἱ ἄν-
θρωποι οὗτοι νὰ ὕψωσιν τὸν ἑλληνισμὸν καταπίπτον-
τα εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐκείνην κατὰ πτωσιν τῶν
τῆς ἀλώσεως χρόνων, καθ' ὅς ἐν ᾧ ὁ κατακτητὴς
περιεζώννε τὴν Πόλιν, οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι συνε-

ζήτουν περὶ συνόδων, περὶ δογμάτων καὶ περὶ
ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος. Θέλουσι νῦν,
φαίνεται, νὰ συζητῶμεν περὶ μῆδ' ἐξουσίας ἢ δύ-
ου, περὶ ἀπαρτίας, περὶ συμβουλίου ἐπικρατείας, καθ'
ὃν χρόνον τὰ στίφη τῶν βασιλευσσομένων θὰ λεηλα-
τῶσι τὴν Λαρίαν καὶ θὰ ἀνιμάσῃ τὴν Θεσσα-
λίαν καὶ σὺν αὐτῇ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα.

Τὸ μνημόσυον τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Ἡ Ἐθνικὴ συνείδησις τῶν λαῶν ἀνακουφίζεται
ἐκ τῶν παρόντων κακῶν ἀνατρέχουσα συνήθως εἰς
τὰς ἱεράς τὸν παρελθόντος ἀμνησείας. Ὀλίγα δὲ
δυνάμει εἶναι σεπτότερα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ λαοῦ τοῦ δυνάμει τοῦ Κωνσταντίνου Παλαι-
ολόγου. Τύχῃ δ' ἀγαθῇ, ἀπὸ ὧλων ἐτῶν καθιερώθη,
ὅπως ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς τελῆται πανηγυρικῶς διὰ
πανδήμων μνημοσύνων αἷνα ἐνεκαίνισεν ἐπισήμως
πρῶτῃ ἢ καὶ ἐν ἄλλοις ἐθνικοῖς ζητήμασιν ἔχουσα
τὴν πρωτοστασίαν Κρήτῃ, διὰ τῆς βουλῆς αὐτῆς ἀνα-
δείξασα τὴν ἡμέραν ταύτην ἡμέραν ἐθνικῆς πεν-
θιμοῦς ἐορτῆς καὶ αἷνα σὺν τῷ χρόνῳ καθίσταται
καθολικὴ, διότι ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς ὑπερ-
τάτους πόθους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. οὗς ἡρμύ-
νευσε διὰ τῶν παραδόσεων του καὶ οὗς κατηγγα-
σεν ἡ δημοτικὴ μοῦσα ὧλων τῶν χρόνων ἀπὸ τῆς
ἀλώσεως μέχρι σήμερον. Τοιαῦτα μνημόσυνα ἐτε-
λέσθησαν ἐφ' ὧν Ἀθήναις, Πάτραις, Βόλῳ καὶ
ἐν ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος καὶ Κρήτης. Εἰς τὸ
ἐν Ἀθήναις μνημόσυον παρέστη δόλοκρον τὸ
δουνορικὸν συμβούλιον, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολι-
τικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαί, τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, αἱ
συντεχνίαι καὶ ἅπασιν πληθὸς. Κατάλληλον δὲ
λόγον ἐξεφώνησεν ὁ βουλευτὴς Ἑρμιονίδης κ. Ἑμμ.
Ῥεπουλῆ.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου ἡ δημοτικὴ
ἀρχὴ ὠργάνωσε τὸ μνημόσυον, πρέπει νὰ μιμη-
θῇ καὶ ἄλλαι πόλεις, ὅπως μὴ καταμυῖνται ἢ
ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῆς ὑστεροδούλου καὶ φιλοδόξου
πρωτοδουλίας ἰδιωτῶν ζητούντων νὰ διατυμπα-
νίσωσι τὸ ἄσχημον ὄνομα των ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ
σεπτοτάτου τῶν τάφων.

Ἄν ὁ χρόνος ἐπιτρέψῃ ἡμῖν, θὰ καταχωρίσωμεν
ἐν τῷ παρόντι ὁλόκληρον τὸ ἀληθὲς θανμάσιον εἰς τὸν
Κωνσταντίνον Παλαιολόγον ποιῆμα ἐνὸς τῶν μεγα-
λειτέρων ποιητῶν τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ, τοῦ ἀει-
μνήστου Βυζαντινοῦ.

Ἡ ἐσοδεῖα τῆς Θεσσαλίας.

Ἀπὸ τῆς 27 Μοῦν, καθ' ἡ γράφουσιν αἱ Λα-
ριστικαὶ ἐφημερίδες, ἐνεκικεύθη ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
Λαρίσης θερισμὸς τῆς κριθῆς. Ἐλλείπει θεριστῶν,
εἰς τὴν συντελεῖ καὶ ὁ φανατισμὸς τῆς ὁμοῦ ἐπι-
κρατείας ὁ παρακαλῶντας τὴν κάθοδον μωαμεθα-
νῶν θεριστῶν, οἱ χωρικοὶ ἤρχισαν ἀγοράζοντες
θεριστικὰς μηχανάς, ἵνα ἀποδείξῃ, ὅτι καὶ τὰ
κακὰ δὲν εἶναι ἀμικτα καλῶν, πρόδοτον δὲ ἀποτε-
λεῖ τὸ εἶς οἱ χωρικοὶ πεισθέντες ὑπὸ τῆς διδασκά-
λου τῶν πάντων Ἀνάγκης ἡθάρτησαν καὶ κατε-
νόησαν τὴν χρησιμότητα τῶν θεριστικῶν μηχανῶν.
Αἱ ἄλλαι ἐποδοῖται, πλην τῆς ἐπαρχίας Λομοκοῦ
καὶ Τριγυρίου, παρὰ τὸς καιρὸς ἀνωμαλίας δὲν
φαινομένη παθοῦσι σημαντικὰς βλάβας καὶ ἂν ὁ
καιρὸς ἐξακολουθῇ ὅπως ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς
ἡμερῶν, αἱ ἱερεῖαι ἐσοδεῖαι θὰ παραμεί-
νωσι λαμπραί.

Τὰ Ἑλευθερία.

Τῇ 27 τοῦ ἀρξαμένου τελούνται τὰ Ἑλευ-
θερία, οἱ πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες, ἐν
Ρίφ τῆς Ἀχαιοῦς ἐγκαινιζόμενοι, ἐν ἡ καὶ ὑψώθη
τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν ἀειμνήστου
Γερμανοῦ ἢ σημεῖα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγε-
νείας, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιστημότητος. Τὰ
Ἑλευθερία κατέστησαν ἡδὴ θεομὸς πάγιος τῆς
πολιτείας διὰ νεαροῦ νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς
βουλῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ τελευτήν ἡ
παρασκευὴ αὐτῶν πρωτοστασίαν φιλοτίμου τοῦ ἐπ-
ουρητοῦ τῆς Παιδείας κ. Ἀνδ. Παναγιωτοπούλου
καὶ τῆς συνεργασίας τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς δη-
μοτ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Γ. Ἀρσένου, τοῦ ταγματάρ-
χου τοῦ πεζικοῦ κ. Ἀλ. Κοντοῦλη, προέδρου τῆς
Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ λο-
χαγῆ κ. Γονατὰ προσωποῦνται λαμπρὰν τὴν ἐπι-
τηνίαν. Τὰ ἐπὶσημα προγράμματα διεσπομένα
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ καλοῦνται πάντας τοὺς
μήπω τὸν τριακοστὸν συμπληρώσαντας Ἑλληνας
σκοπευτὰς κοσμοῦνται δι' ἐκόνους ἐπιτυχεστάτης
ἐμπνεύσεως παρουσιάζει φουστανατοφόρον σκο-
πευτὴν βάλλοντα κατ' ὁμοπλάτης ἐσθμητῆς ἐπὶ
δένδρον διὰ τοῦ ἐνδόξου καρυοφυλλίου, ἐν ᾧ, ὁ
πισθὲν ἀπὸ τοῦ δένδρου ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ καὶ κάτω
ἔτους τῆς ἡλικίας παρακολουθοῦσι μετ' ἐπισταμέ-
νης προσοχῆς τὸ ἀποτέλεσμα, ἐμπροσθεν δὲ γέρον
κύπτον ἐπὶ τῆς ῥάβδου του συμβολίζει τὴν ἀπερ-
χομένην γενεάν μετ' ἄλλους ἀναμνησκομένην τὴν
νεότητά τῆς, ἀλλὰ καὶ μετ' ἐλπίδων παραδίδουσαν
τὴν πατρίδα εἰς τὰ λαμπρὰ τῶν μεταγενεστέρων
παλληκάκια.

Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν βὰ δοθῇ μέγα ἐπαθλὸν
ἐκ δραχμῶν δεκακισχίλων, μικρότερον δὲ εἰς τοὺς
δευτερεύοντας καὶ τριτεύοντας καὶ ἀκόμους εἶναι
καὶ πρακτικὴ ἡ ἐσχὴ τοῦ συμβεβληθέντος νὰ πολ-
λαπλασιασθῶσι τὰ μικρὰ βραβεῖα καὶ πολλοὶ νὰ
ἀναφανῶσι χορηγοὶ ἐθαυρόντες τὴν λαμπρὰν
καὶ χρησιμωτάτην εἰς τοὺς ὀλιγαριθμούς Ἑλληνας
ἀσκητῶν.

Ἐπιτυχεστάτη ἵνα ἡ ἀπόφασις νὰ προσκλη-
θῶσιν ἐξ ἐκάστου συντάγματος ἀνὰ ὁκτώ στρατιῶ-

ται μετ' ἐνὸς ὑπαξιωματικοῦ, ὅπως μετὰ ὅσων
τῶν ἀγῶνων, κοινοῦ οὗτω καθισταμένον ἀθλῆμα
τος καὶ λαοῦ καὶ στρατοῦ, διότι ἐκ τῆς δημοκρα-
τικῆς τῆς σήμερον πολιτείας, ὡς ἡ ἡμετέρα, ὁ
λαὸς εἶναι καὶ στρατὸς αὐτὸς ὁφείλων νὰ ὑπερα-
σπῇ τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος καὶ αὐτὸς νὰ
ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελ-
φῶν του.

Βιβλιοθήκη ἐργατῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν τῷ
οἰκοκυρικῷ καὶ ἐπαγγελματικῷ σχολεῖῳ
τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐγκαινία τῆς λαϊ-
κῆς βιβλιοθήκης τῶν Ἑργατῶν. Ἀνεγνώσθη
ὁσαύτως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἡ λογοδο-
σία τῆς Σχολῆς καὶ ἐγένοντο αἱ πρακτικαὶ ἐξεα-
σεις καὶ αἱ ἐκδόσεις τῶν ἔργων αὐτῆς. Οἱ παρα-
στάτες ἀπεκόμισαν λαμπρὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῶν
προσδευτικῶν ἔργων.

Γεωργικὴ ἐταιρεία.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συνέρχεται τὸ συμβούλιον
τῆς γεωργικῆς ἐταιρείας διὰ συζήτησιν ὁπερὶ τῆς
προσληρῆς τῆς ἐκτελεστῆς ἐπιθέσεως ἐξῶν
καρπῶν καὶ περὶ τῆς ἐνοικίας καταλλήλου οἰ-
κήματος, ἐν τῷ ὅποίῳ θὰ ἐκτελεσθῇ διάφορα προ-
ῶντα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα.

Πεντακοθῆκη.

Εἶναι εἰτοιμα πρὸς δημοσίευσιν τὰ Β. Διατά-
γματα περὶ ἐκτελέσεως τῶν περὶ Σχολῆς Καλῶν Τε-
χνῶν καὶ ἀνεγέρσεως Πεντακοθῆκης νόμων. Ἡ δα-
πάνη ἐπολογίζεται εἰς δραχ. 400 000 καὶ θὰ λη-
φθῇ ἐκ τοῦ δημοδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Κοζά-
κη Τυπάλδου.

Ἐπαίσχυντοι βανδάλισμοι ἐν Πειραιεῖ.

Αἱ προξενικαὶ ὡμουνικαὶ ἀρχαὶ Ἀλεξανδρείας
συλλαβοῦσαι παρέδωκαν εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ ὡ-
μουνικοῦ πλοίου «Ἀντικράτωρ Ἀδριανός» ὡς λα-
ποτάκην τοῦ ὡμουνικοῦ στρατοῦ Κεφαλληνία τινα
τὸ γένος, ἀλλὰ πλῆτην Ῥωμουνόν, ὅπως τὸν με-
ταφέρῃ εἰς Ῥωμουνίαν. Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀδελ-
φὸς τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐτηλεγράφησε ψευδῶς
πρὸς Κεφαλληνίαν λευδόντος τοῦ Πειραιῶς, ὅτι
ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀπάγει εἰς Ἰωνανταίνουπολιν,
ὅπως ἀπαγορευθῇ, ὡς φονεὺς τοῦ Τούρκου με-
σιῶνα. Καὶ οἱ λευδοῦχοι Πειραιῶς ἐν τῷ μεγάλῳ
πατριωτικῷ τῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μεγάλῳ καὶ βαρ-
εῶν αὐτοχόρημα ἀκριβοῦς τῶν συγγένων τὸν ἀληθῆ
πατριωτικόν, ὅστις ἀπαγορεύει τὸν σεβασμὸν τῶν
νόμων καὶ τὴν ἀνέναντι τῶν ξένων ἀξιοπρέπειαν
τῆς χώρας, ὡρμησάν ὡς βάνδαλοι ἐπὶ τοῦ πλοίου,
ἡρῶντο καὶ κοινῶς καὶ ἀποθήκας, ἡπείλησαν καὶ
ἐδρόντες τὸν ἀπαγορευόμενον ἡλευθέρωσαν αὐτὸν βίβ.
Ὁ πλοίαρχος τοῦ ὡμουνικοῦ πλοίου μεταβὰς εἰς
τὸ λιμεναρχεῖον, ἵνα διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸς ἐκτρώ-
πους ταύτας σκηνῆς, ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι
θὰ τιμωρηθῶσιν οἱ πρωταῖοι καὶ ὅτι ἡ ἀουνομία
θὰ ἀνεῖρη τὸν ἀναχθέντα καὶ θὰ παραδοῇ αὐτὸν
τῷ πλοίαρχῳ. Οὗτος δὲ ἀπήντησεν. «Σὰς τὸν χα-
ριζῶ». Ἀρὰ γὰρ ὁ λιμεναρχὴς καὶ ὁ γραμματεὺς
τοῦ λιμεναρχείου καὶ οἱ λοιποὶ Φαρισαῖοι ἡθάρτη-
σαν τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς ἐκ τοῦ καταληκτι-
κοῦ τούτου κολάρου, ἐν κατήνευκα κατὰ τὸν προ-
σώπου των καὶ τὸ χειρότερον κατὰ τοῦ προσώπου
τῆς πατρίδος των ἡ ὑπερήφανος καὶ περιφρονη-
τικὴ ἀπάντησις τοῦ Ῥωμουνίου πλοίαρχου· Φοδόμεθα
ὄχι διότι δὲν εἶδομεν εἰσεῖν πανομήνους λιμεναρ-
χας καὶ γραμματεῖς καὶ τιμωρομένους τοὺς διαφό-
ρους ἀουνομένους διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ἀπάθειαν,
μεθ' ἧς ἡνέχθησαν νὰ ὑβρίζῃ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ
νόμιμος τάξις τῆς χώρας ὅσο πέντε ἢ δέκα ἀνοή-
των καὶ ἀξέστον λευδοχῶν διότι ἐτέθη εἰς ἐφαρ-
μογὴν ἡ αὐτοχόρημα τορκικὴ μέθοδος τῶν ἀνα-
κρίσεων διὰ τὰ γενόμενα, ἐν ᾧ εἰς τοιαύτας περι-
στάσεις ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνέμοις ἀμείνων ἡ τιμωρία τῶν
ἐνόχων καὶ τῶν ὀλιγορύντων. Ἀλλ' ἐδῶ τὰ πρό-
σωπα εἶναι ὀλιγορύντων τοῦ κράτους, ματαῖα δὲ
δυστυχῶς ἀπεδείχθη ἡ ἐλπίς, δι' ἡ ἐπαναστάσις θὰ
ἐνεκοινοῖεν ἄλλας διοικητικὰς μεθόδους. Αἰετὶ βλέ-
πομεν ὅργανα τῆς ἐπαναστατικῆς διοικήσεως φιλο-
τιμοῦμένα νὰ ὑπερανοήσωσι τὴν μέθοδον τοῦ δι-
οικεῖν τῶν Λεβιδῶν καὶ Σας.

Δαχέον τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς 2 1/2 %.

Γενόμενης τῆς τακτικῆς κληρώσεως τοῦ λαχειο-
φόρου δανείου τῶν 2 1/2 % τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ, 4 Ἰουνίου, ἔλαχον οἱ ἐπὶ-
μενοὶ ἀριθμοί:

ἀριθμὸς	κερδαίνων	δρ.	50,000
78,856	»	»	3,000
17,373	»	»	3,000
98,486	»	»	3,000
125,173	»	»	3,000
47,888	»	»	3,000
200,909	»	»	3,000
116,202	»	»	1,000
40,854	»	»	1,000
198,218	»	»	1,000
144,605	»	»	1,000
120,533	»	»	1,000
145,744	»	»	1,000
108,704	»	»	1,000
93,036	»	»	1,000
124,672	»	»	1,000
49,456	»	»	1,000

Τὰ κερδῶντα ταῦτα ποσὰ πληροῦνται τὴν 30
Ἰουνίου ἐ. ε. ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τι-
τλων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ πολιτικὴ κατάστασις.

Ἡ παραμονὴ τοῦ βασιλεῦς ἐν Πάτραις μετ'
πουσίαν ἐνὸς μηνός, καθ' ὃν τὸσον ἐξέλειον διὰ
καὶ διέρχεται ὅσον τὸ κρητικὸν ζήτημα καὶ κατ'
αὐτοῦ ἐν Ἑυρώπῃ, πρὸς δὲ τούτῳ καὶ ἡ μακρὰ
αὐτοῦ ἀκρόασις τοῦ Πατρῶς πολιτευτοῦ κ. Πα